

Tordur J. Niclasen, løgtingsmaður:

Rættartrygdin

Hvussu kunnu vit tosa um rættartrygd, um vit svíkja hin veikasta av teim veiku: barnið í móðurlívi??

Og hví skal rættartrygdin ikki eisini galda tað ófødda barnið?

Tey seinru árinu hefur nóg verið tosað um rættartrygd borgarans. Til seinasta val varð onkur valdur inn á ting júst við at markera seg í spurninginum um rættartrygdina í samfelagnum.

Øll kunnu vit taka undir við, at tað er sera umráðandi, at hvør einstaki borgari er vardur rættarlíga – ella er undir rættartrygd. Hetta, sum eisini verður sagt við øðrum orðum: „At øll eru líka fyri lógini!“

Tað sum tó er heilt grundleggjandi í hesum spurningi, er at rættartrygdin eisini fevnir hin veikasta í samfelagnum. At tosa um rættartrygd fyri borgaran sum so, og ikki tora ella vilja, at rættartrygdin í fult mát eisini skal fevna hin veikasta, er einki minni enn ein svikagerð.

Tá tað í hesum føri verður tosað um tann veikasta, so verður hugsað um barnið í móðurlívi.

Skuldi tað ikki verið ein sjálffylgja, at barnið í móðurlívi – hitt veikasta av tí veika – varð vart av landsins lógum og at rættur tess til lívið var ein sjálffylgja?? Sjálvandi!!

Men so er í veruleikanum ikki!!

Danskar lógir – settar í gildi við kongligari fyriskipan – loyva at børn verða tikin í móðurlívi!

Livstráðurin verður kvettur!!

Hetta er ein brotsgerð móti tí einstaka barninum og móti mannaættini!!

Fyri mánaðum síðan hevði Miðflokkurin uppskot á tingi um at broyta lógina, soleiðis, at barnið í móður-

lívi var vart og kom undir somu rættartrygd sum aðrir borgarar landsins.

Uppskotið varð beint til viðgerðar í Rættarnevndini og tá atkvøtt var, fekk uppskotið bert 7 atkvøður og fall.

Eingin, sum rópt hevur harðast upp um rættartrygd borgarans taldist millum teirra, ið atkvøddu fyri. T.v.s. at tingið hevur góðtikið at verandi manna-gongd er í lagi!

Ein kann so spyrja, hvar eru vit sum lóggevandi ting? Hvar eru vit sum tjóð og hvar eru vit sum fólk?

Í samgonguskjalinum frá 1994, har m.a. Miðflokkurin var ein av teim fyra flokkum, ið skrivaði undir, var hædd tikin fyri rættartrygdini hjá ófødda barninum.

Hóast nógv er komið við av tí, ið Miðflokkurin tá førði fram, í samgonguskjalið hjá teim fyra, sum nú mynda landsstýrið, so er setningurin um hitt ófødda barnið ikki tikin við!

Hetta harmar! Miðflokkurin fer framhaldandi at stríðast fyri nevndu rættingum. Lívið er Gudgivið og eigur tí barnið í móðurlívi at verjast móti øllum hugsandi ágangi.

Lat tað so m.a. vera sermerki fyri tjóð okkara!

Tordur J. Niclasen

Bústaðarpolitikkurin í Føroyum

Í stevnuskránni stendur:

„Øll hava rætt til góðan bústað. Tann einstaki borgarin skal hava møguleikan at velja sær sín egna bústað grundað á persónlig, familjulig og figgarlig viðurskipti“.

Hetta er eitt av aðalmálunum hjá Miðflokkinum, tí fer hann áhaldandi at verja familjuna.

Bústaðartrupulleikarnir kundu verðið loystir við at bygt íbúðir, soleiðis at eftirspurningur og útbøð javnvigaðu. Eitt annað var, at givið húsaegarum, ið leiga út, ein skattaletta av húsaleiguinntøkuni, soleiðis at leigan kundi minkað tilsvand.

Leigunevndin má fáast at virka sum skjólast.

Miðflokkurin ynskir áhaldandi at virka fyri, at familjan og einstaklingurin hava tað gott.

Fyri at fáa alt hetta gjøgnumført er neyðugt at tú setur x við lista H, so at Miðflokkurin kemur sterkari inn á ting.

Gott val!

Erika Poulsen,
valevni Miðflokksins í
Suðurstreymi

Øll vita vit, at bústaðartrupulleikarnir serstakliga í Tórshavn eru sera stórir. Hvønn einasta dag siggja vit lýsingar í bløðunum, har fólk rópa um hjálp, tí tey ongastaðni hava at búgva. Sum nú er, gjalda fólk okursprísir fyri eina líta íbúð í Havn. So skjótt ein íbúð stendur til leigu í bløðunum, ringja fólk og yvirbjóða hvønnannan, so at tann, sum sterkastur er vinnur.

Hetta má halda uppat. Vit mugu fáa góð bústaðarviðurskipti í Føroyum. Ung fólk skulu kunna leiga og samstundis kunna spara pening upp til egnan bústað.

Miðflokkurin meinar, at hetta at hava góðan bústað hevur størsta týdning fyri eitt sunt familjulív og fyri menningina hjá einstaklinginum.

Jenis av Rana, løgtingsmaður

Ræðandi upplýsingar frá tjóðveldismonnum á valfundi í Nólsoy

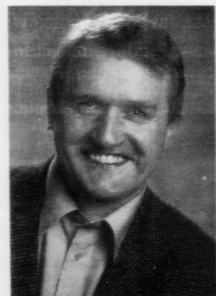
Leingi hevur verið flestu greitt, at bóðskapur tjóðveldismonna als ikki tolar nærri granskan. Loysingin er einasta innihaldið, hvat síðani skal henda, eftir at loyst er frá landi, fæst ikki at vita, teir ána tað ikki sjálvir, teir hava jú ikki eingang skipara til túrin.

Men á veljarafundi í Nólsoy hóskvöldið kom vandamikla hugsan teirra greitt til sjónar. Undirritaði hevði greitt frá sjónarmiðum Miðflokksins, at vit aldrin fóru at verða við til at blaka føroyingin út av rókini og inn í óvissuna, men at vit vildu vera við til at leidda tjóðina og fólk, ið her býr, út av rókini og inn á trygg og fræls óki – og legði dent á, at hetta mátti fáa ta tjóðina, ið neyðug er.

Tá varð tjóðveldis-

mannin ovboðið. Hann minti meg á, at pisur í hundradúsundatali fóru hvørt ár út av rókini, og tá tær kendu luft undir veingjunum, hevjaðu tær seg uppfrá, og út í frælsið. Sinniliga minti ein av nólsoyingunum tá tjóðveldismannin á, at ein ikki so lítil partur av hesum pisum doyðu í sambandi við royndina at fara út av rókini. Hesum gav tjóðveldis-maðurin honum rætt í, men gjørdi vart við, at tað eru tær veiku og sjúku pisurnar, ið ikki yvirleva, og fyri tær mundi tað vera frægasta lagnan!

Tøgnin var nokk rættasta svarið, men eg loyvdi mær tá at minna fundarfólkið á, at her høvdu vit so fyri einferð skuld fingið at vita, hvat tjóðveldisflokkurin hevði í huga, eftir eina av teimum í bráðskundi

skipaða loysing. Tey, ið ikki megna at yvirleva, mega heldur, sum tær veiku og sjúku pisurnar, farast – hetta var bóðskapur hansara!

Lat meg leggja afturat, at hvørki tjóðveldis-maðurin, ið orðini átti, ella hini bæði

umboð tjóðveldisflokksins gjørdi nakra roynd at greina nærri ella avsanna tað sagda.

Fyri okkum í Miðflokkinum varð hetta enn eitt dømi um, hvør avgerandi tað er, at føroyingar velja menn og kvinnur á lögting, hvørs grundhugsjón er at vera á varðhaldi, meðan tey virka fyri tryggunum hjá tí einstaka.

Jenis av Rana

Bill Justinussen valevni í Eysturoynni

Ítøkiligur miðflokkur

Miðflokkurin hevur ítøkilig mál við í sínum politikki. Nøkur av hesum, sum vit koma at leggja stóran dent á í komandi skeiði, eru:

1. Lagaligari skatting av hjónum. Maður og kona skulu kunna býta inntøku millum sín og skatta við helvtarbyti. Hetta kostar samfelagnum onki figgarliga, samstundis sum hetta er uppbyggjandi og gott fyri hjúnarlagið og familjuna.
2. Vit virka fyri rættindunum hjá tí ófødda barninum og hava ítøkilig uppskot hesum viðvíkjandi.
3. Støðan hjá teimum, sum mistu hús og heim undir kreppuni, verður tikin upp, og loysn má og skal finnast á teirra trupulleikum.
4. Útróðrarbátar undir 20 tons skulu hava loyvi at veiða frítt.
5. Kor teirra sjúku og veiku skulu ikki setast í aðru røð, tá peningur verður avsettur á figgarlógini.
6. Fólk-, avlams-, og einkjupensjónin skal vera skattafri og tað, sum hesi vinna umframt, skal ikki leggjast omaná pensjónina og skattast harðari.

Miðflokkurin hevur í dag tvær høvuðsuppgávur í politikki:

- Vit taka meniskjaligu virðini inn í orðaskiftið og fremja politikk eftir hesum.
- Vit standa á varðhaldi móti øllum ágangi á kristin lívsvirði.

Bill Justinussen
valevni Miðflokksins í Eysturoynni
og formaður í flokksstjórnini